

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 5

I 4. udgave af ”Nyt fra de klemte og de glemte” satte vi endnu en gang fokus på, hvordan besøgsrestriktionerne på plejehjem og bosteder trods lempelser stadig har store konsekvenser for beboerne og deres pårørende.

I denne uge stiller vi skarpt på en række problemstillinger i forbindelse med indflytning på plejehjem under Coronakrisen.

Indflytning på plejehjem

Når det kommer til indflytning på plejehjem, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Brud på plejehjemsgarantien - fx som følge af besøgsrestriktioner, der forhindrer istandsættelse af tomme plejeboliger
- Indflytning på plejehjem, hvor besøgsrestriktionerne resulterer i ulykkelige og konfliktfyldte forløb
- Svækkede mennesker og pårørende, der fravælger eller udskyder indflytning i plejebolig – fx af frygt for, at de må undvære samvær og nærvær
- Pårørende, der overbelastes fysisk og psykisk, fordi indflytningen udskydes

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- Kvinde fortæller, at hun netop er blevet tilbudt plejebolig, men at hun grundet besøgsrestriktioner ikke må se boligen, inden hun skal tage stilling til, om hun vil have den.
- En frustreret datter skriver: ”Min mor skal flytte i plejebolig, men vi må hverken flytte for hende eller hjælpe med indretningen af hendes nye bolig”.
- Plejecenterleder fortæller om hustruen til en nyere beboer med parkinson og demens, som personalet oplever som meget mistroisk omkring hendes mands pleje. I ugerne efter indflytningen skete der en række utilsigtede hændelser, bl.a. flere medicineringsfejl, og hustruen har på grund af besøgsrestriktioner ikke haft mulighed for selv at se, at der er kommet styr på plejen. Kommunikationen mellem pårørende og personale er brudt sammen, og trods intens ledelsesindsats er situationen fastlåst.
- Hustru fortæller, at manden netop er blevet visiteret til plejehjem, men at visitator opfordrede til at vente med indflytning til besøgsrestriktionerne tillader, at hustruen kan komme på besøg. Visitator frygtede, at det ville blive et dårligt forløb, hvis ikke hustru kunne følge med og give sin demensramte mand tryghed i den nye bolig. Hustru overvejer nu at søge plejedorlov for at passe manden, da hjemmehjælpen ikke er tilstrækkelig, når hun arbejder.
- Hustru skriver: ”Efter at have ventet to måneder på plejebolig til min mand, ringede jeg til kommunen og fik oplyst, at der egentlig var ledige plejeboliger, men at håndværkere ikke kunne komme ind og gøre lejlighederne i stand, så plejeboliggarantien ikke kunne

overholdes. I stedet er han nu blevet bevilget tre dage a seks timer i et dagcenter. Det er jeg selvfølgelig glad for, men det ændrer jo ikke på, at jeg i resten af ugen, inklusive nætterne, står alene med pasningen, som i vores tilfælde omfatter hårdt fysisk og psykisk arbejde, fordi han har parkinson og svær demens.”

- Datter, hvis mor netop har fået tilbudt plads på et demensplejehjem, skriver: ”Personalet virker søde og imødekommende, og jeg betvivler ikke deres kompetencer... Men som situationen er nu, er der ingen blød landing, men kun hård opstart i vente for min skrøbelige mor. For vi kan ikke få at vide, hvornår vi kan være sammen med hende i hendes nye hjem, ifald hun flytter ind. At sidde i et telt, og skulle formidle omsorg og nærvær i begrænset tid, til en dement, er i vores situation ikke en reel hjælp. Vælger vi at sige, ja tak til pladsen, siger vi således farvel til at kunne være sammen med min mor på ubestemt tid. Vi siger, ja, til at efterlade hende til udelukkende ukendte faktorer, som hun skal navigere i helt uden livliner - for familien er uden tvivl hendes livliner.”

For mange er overgangen til plejehjem en følsom og belastende tid, hvor både beboer og pårørende har stort behov for nærhed og tryghed. Derfor er det afgørende at få skabt et godt og tillidsfuldt samarbejde med personalet, hvilket besøgsrestriktioner og tidspres forhindrer. Som vi ser i ovenstående eksempler, afleder den nuværende situation omkring indflytning i plejebolig alvorlige juridiske såvel som medmenneskelige konsekvenser.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.